

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 95 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

1914

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι

Νόμος 217 περὶ καταπολεμήσεως τῶν νόσων τῶν φυτῶν καὶ περὶ ὀργανώσεως τῆς φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας. 1

Νόμος 218 περὶ προαγωγῆς τῆς γεωργίας διὰ διαδόσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων. 2

Νόμος 230 περὶ ἀναβολῆς τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίμων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1914. 3

Νόμος 237 περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων καὶ τῶν δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων..... 4

Νόμος 239 περὶ ὁριστικῆς κατατάξεως εἰς τὸ στράτευμα ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν μαθητῶν στρατ. σχολείων. 5

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ ἀναθέσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας δήμων τινῶν εἰς τοὺς οἰκείους ἐπαρχιακοὺς ταμίας. 6

(1)

Περὶ καταπολεμήσεως τῶν νόσων τῶν φυτῶν καὶ περὶ ὀργανώσεως τῆς φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας.

Νόμος 217

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Προστατευτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πρόληψιν τῆς εἰσαγωγῆς ἐν τῷ Κράτει ἢ τῆς ἐκ τινος περιφερείας τοῦ Κράτους εἰς ἄλλην μεταδόσεως εἰς τὰς φυτείας καὶ τὰς σπορὰς ἐν γένει νόσων ἢ οἱασδήποτε τῶν φυτειῶν βλάβης, καὶ ἐπιδρομῆς ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ ζώων, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπως διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων συμφώνως τῇ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ περὶ φυλλοξήρας νόμου Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, κηρύσσῃ, καὶ καθ' ἃς ἔτι περιπτώσεις δὲν ἔχουσι ἐφαρμογήν ἐφαρμοστέας τινὰς τῶν διατάξεων τοῦ περὶ φυλλοξήρας νόμου καὶ ἰδίᾳ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 5, 6, 7, 26 καὶ 29, περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς φυτῶν, περὶ δηλώσεων τῶν νόσων καὶ περὶ ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων γεωργικῶν ἀρχῶν εἴς τινας ἢ εἰς πάσας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους φυλλοξηριώσας ἢ μή, καὶ ἂν μὴ συντρέχῃ λόγος ἐφαρμογῆς αὐτῶν χάριν προφυλάξεως ἀπὸ τῆς φυλλοξήρας.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 15-23 τοῦ παρόντος νόμου Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει τοὺς ἐντελλομένους παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν φυτῶν, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ταῦτα ἤθελον ἐκ τῆς ἐξετάσεως εὑρεθῆ μεμολυσμένα ὑπὸ συβαρᾶς τινος νόσου, νὰ ἀπαγορεύωσι προσωρινῶς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν. Δύνανται δὲ νὰ διατάσσωσι τὴν καταστροφὴν ἢ ἀπολύμανσιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 7 τοῦ περὶ φυλλοξήρας νόμου καὶ ἂν ἔτι τὰ εἴδη ταῦτα δὲν περιλαμβάνωνται εἰς τὰ ἰδιαίτερα Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καθοριζόμενα ἢ εἰσάγωνται εἰς περιφερείας, εἰς ἃς δὲν ἀπηγορεύθη διὰ Β. Διατάγματος ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων τούτων ζητεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς ὃν ὑποβάλλεται πάραυτα ἔκθεσις τῶν λόγων τῆς ἀπαγορεύσεως ἢ τῶν ληπτέων μέτρων.

Ὁ Ὑπουργὸς ἀποφαίνεται ἀμέσως περὶ τῆς ἄρσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαγορεύσεως, ἢ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων, ἀκούων εἰ δυνατὸν τὴν γνώμην τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας, τοὺς ἐντελλομένους παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ἢ ἐντὸς τῆς χώρας μεταφερομένων φυτῶν, καρπῶν, σπόρων καὶ λοιπῶν προϊόντων, τῶν ὁρισθησομένων διὰ Β. Διατάγματος, νὰ ὑποβάλωσιν αὐτά, καὶ τὰ δοχεῖα αὐτῶν ἢ πᾶν ἄλλο ἀντικείμενον, ἐξ οὗ δύναται νὰ μεταδοθῇ ἡ ἀσθένεια, μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς ἀπολύμανσιν ἢ ἐμποδίζωσι τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν πώλησιν αὐτῶν, ἐὰν ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν προκύψῃ ἡ ἐπ' αὐτῶν παρουσία παρασίτου ἢ νόσου, ἐκ τῶν διὰ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ περὶ μέτρων προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας νόμου Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4

Τὰ ἔξοδα πρὸς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων, ὀργάνων καὶ ὑλικῶν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ἀπολυμάνσεως βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐπίβλεψις φυτειῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ φυτωρίων, οἱ κατ' ἐπάγγελμα πολλαπλασιάζοντες καὶ ἐμπορευόμενοι φυτὰ ἢ μέρη φυτῶν ἢ σπόρους πρὸς πολλαπλασιασμὸν ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην σχετικὴν δήλωσιν.

Εἰς ὁμοίαν δήλωσιν ὑποχρεοῦνται πρὸ πάσης φυτείας καὶ οἱ προτιθέμενοι νὰ ἐγκαταστήσωσι τοιαῦτα ἱδρύματα.

Ὑποβληθείσης τοιαύτης δηλώσεως, ὁ Νομάρχης πέμπει ταύτην παραχρῆμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἱδρυμάτων τούτων καὶ τῶν ὁπουδήποτε διατηρουμένων προϊόντων αὐτῶν ὑπὸ ὑπαλλήλου τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλου ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο ἐντελλομένου, ὅστις ὑποβάλλει σχετικὴν ἔκθεσιν. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸ Ὑπουργεῖον παρέχει ἢ ἀρνεῖται τὴν διὰ τῆς δηλώσεως ζητουμένην ἄδειαν λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος. Διὰ Β. Διαταγμάτων καθορίζονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὸν ἔλεγχον ὑποχρεώσεις τῶν ἐχόντων ἄδειαν ἰδιοκτητῶν φυτωρίων ἢ ἐμπορευομένων φυτὰ ἢ τεμάχια τούτων.

Ἄρθρον 6.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἱδρύματα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ ἀκωλύτως δι' ἁρμοδίων ὑπαλλήλων ἐπιθεώρησιν τῶν καλλιεργειῶν καὶ προϊόντων, ὡς καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἐν τῷ Κράτει ἀποστολῶν φυτῶν καὶ ἄλλων προϊόντων αὐτῶν.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης ἀθέλε προκύψει ἡ μὴ καλὴ συντήρησις τῶν καλλιεργειῶν καὶ ἡ ἐμφάνισις ἐν αὐτοῖς σοβαρῶν νόσων τῶν φυτῶν, τὸ Ὑπουργεῖον, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς οἰκείας ἐκθέσεως καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Φυτ. Συμβουλίου, δύναται νὰ ἀρῃ τὴν δοθεῖσαν ἄδειαν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις φυτῶν ἢ μερῶν αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Β. Δ. ὁριζομένων σπόρων πρὸς πολλαπλασιασμὸν ἄνευ τῆς ὡς ἄνω ἀδείας.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—500 δραχ. ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ τὸ διπλάσιον ταύτης ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 3 μηνῶν, ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινάς, αἱ δὲ ὑπὸ σοβαρᾶς παρασιτικῆς νόσου προσβεβλημέναι καλλιέργειαι καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν καταστρέφονται κατόπιν ὑπουργικῆς διαταγῆς, ἐκδιδομένης συμφώνως πρὸς προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσαι αἱ φυτεῖαι καὶ καλλιέργειαι ἐν γένει ἐν τῷ Κράτει διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας, Νομογεωπόνοι καὶ πᾶς ἄλλος πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένος ἁρμόδιος ὑπάλληλος, δικαιούμενοι νὰ προβαίνωσιν εἰς ἐπιθεώρησιν αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 26 καὶ 29 τοῦ περὶ μέτρων προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας νόμου, ὑποδεικνύουσι τὰ κατάλληλα πρὸς καταπολέμησιν τῶν νόσων μέσα θεραπείας. ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν πρόκειται περὶ νόσου, καθ' ἧς δέον νὰ ληφθῶσι καταστολτικὰ μέτρα ἢ μέτρα συγχρόνου καταπολεμήσεως γενικῆς τῆς νόσου, προκαλοῦσι δι' ἐκθέσεώς των τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπιβαλλούσης ταῦτα οἰκείας ὑπουργικῆς διαταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Κατασταλτικὰ μέτρα, ὑποχρεωτικὴ ἐφαρμογὴ αὐτῶν.

Ἄρθρον 9

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐνδιδομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζονται αἱ νόσοι καὶ οἱ ἐχθροὶ (ἔντομα, ἄλλα ζῷα, φυτὰ κτλ.) τῶν φυτῶν, καθ' ὧν ἐπιβάλλονται μέτρα κατασταλτικὰ ἢ συγχρόνου γενικῆς καταπολεμήσεως ὑποχρεωτικῶς διὰ πάντας τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ καλλιεργητὰς τῆς προσβεβλημένης περιφερείας. Δι' ὑπουργικῶν διαταγῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, καθορίζονται ἑκάστοτε λεπτομερῶς καὶ καθίστανται ὑποχρεωτικὰ τὰ κατὰ τῶν νόσων τῶν φυτῶν καὶ ἐντόμων μέτρα καὶ ἡ χρῆσις καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς γενικῆς καταπολεμήσεως τῶν ἐν τοῖς Β. Δ. ὁριζομένων νόσων.

Ἄρθρον 10.

Παρισταμένης τῆς ἀνάγκης ἐφαρμογῆς τῶν ὑποχρεωτικῶν κατασταλτικῶν μέτρων, εἰδοποιοῦνται περὶ ταύτης οἱ ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ καλλιεργηταὶ τῆς προσβεβλημένης περιφερείας διὰ προκηρύξεων, ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Νομάρχου προτάσει τοῦ οἰκείου Νομογεωπόνου ἢ ἄλλου ἐντεταλμένου τὰ τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλου καὶ ἀναγιγνωσκομένων ἐπ' ἐκκλησίαις, τοιχοκολλουμένων δὲ εἰς τὰ χωρία τῆς περιφερείας καὶ δημοσιευομένων, εἰ δυνατόν, διὰ τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων. Εἰς τὰς προκηρύξεις ταύτας ὁρίζεται καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ γίνηται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὁριζομένων μέτρων.

Καθορίζεται ἐπίσης ἐν αὐταῖς ἡ προσβεβλημένη περιφέρεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω μέτρων.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ καλλιεργηταὶ ὑποχρεοῦνται, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἐν τῇ προκηρύξει διατασσόμενα, νὰ προβαίνωσιν ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας εἰς τὴν ἐκτέ-

λεσιν αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀρνήσεως αὐτῶν, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ προβαίνῃ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, ἀπροφασίστως παρεχομένῃ, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατασταλτικῶν ἢ θεραπευτικῶν μέτρων εἰς τὰ κτήματα τῶν δυστροπούντων.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατασταλτικῶν μέτρων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προκαταβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, βαρύνουσι τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰσπραττόμεναι παρ' αὐτῶν ὡς δημόσιον ἔσοδον ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογικοῦ καταλόγου συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 66—69 τοῦ περὶ φυλλοξήρας νόμου τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἢ εἰδικῶν συνεταιρισμῶν, ὅπου τοιοῦτοι λειτουργοῦσιν. Ὁ κατάλογος οὗτος ἐγκρινόμενος παρὰ τοῦ Νομάρχου ἀποστέλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν. Κατὰ τοῦ καταλόγου τούτου, κοινοποιουμένου ἁρμοδίως πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου δικάζοντος ἀνεκκλήτως. Ἡ διαδικασία γίνεται δι' ἁπλοῦ χάρτου. Τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖ ὁ Οἰκ. Ἔφορος. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ καλλιεργηταὶ οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 11 τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 5-50 δραχ. ἢ μὲ κράτησιν μέχρις 8 ἡμερῶν. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινάς, διπλασιαζομένας ἐν δευτέρᾳ ὑποτροπῇ. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται οἱ ὅπως δήποτε ἐπιχειροῦντες νὰ παρεμποδίσωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατασταλτικῶν μέτρων, ἐπιφυλασσομένης ἐπὶ πάσης δεινοτέρας παραβάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατασταλτικῶν μέτρων προξενουμένας ζημίας οὐδεμία ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητήν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐγένοντο ἐν τῇ περιμέτρῳ τῆς μεμολυσμένης ἐπιφανείας ἐπὶ τῶν προσβεβλημένων καὶ τῶν γειτονικῶν φυτῶν.

Διὰ τὰς πέραν ταύτης ζημίας παρέχεται ἀποζημίωσις συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρ. 47, 48 καὶ 49 τοῦ περὶ μέτρων προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας νόμου.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ παράσχῃ βοήθημα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ καλλιεργητὰς τῶν ἄνευ ἀποζημιώσεως καταστρεφομένων κτημάτων, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν ἄποροι μικροϊδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντες τὰ ζημιούμενα ἢ καταστρεφόμενα κτήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Φυτοπαθολογικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 15.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ διεξαγωγὴν τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἄμυναν τῆς χώρας κατὰ τῶν νόσων καὶ βλαβῶν τῶν φυτῶν συνιστᾶται εἰδικὴ Φυτοπαθολογικὴ ὑπηρεσία, συνισταμένη ἐκ τοῦ γραφείου ἐπιθεωρήσεως τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ ἐκ τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 16.

Σκοπὸς καὶ ἔργα τῆς φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας εἶναι:

α') Ἡ μελέτη καὶ ἐξακρίβωσις τῶν αἰτιῶν τῶν νόσων καὶ βλαβῶν τῶν φυτῶν καὶ ἡ ἔρευνα περὶ τῶν μέσων πρὸς καταπολέμησιν αὐτῶν, καθὼς καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν πορισμάτων τῶν μελετῶν δι' εἰδικῶν πραγματειῶν.

β') Ἡ ὑπόδειξις περὶ τῶν ληπτέων μέτρων καὶ ἡ παροχὴ ὁδηγιῶν πρὸς πρόληψιν, καταστολὴν ἢ θεραπείαν τῶν νόσων ἢ καταπολέμησιν τῶν ἐπιδρομῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ ζώων ἢ παρασίτων ζώων καὶ φυτῶν.

γ') Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπίβλεψις τῶν καλλιεργειῶν καὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων φυτῶν καὶ ἡ ἐξέλεγξις τῶν σπόρων, τῶν ὁριζομένων δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

δ') Ἡ ὑπόδειξις τῶν ἀναγκαίων νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων πρὸς παρακώλυσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἢ μεταδόσεως τῶν φυτικῶν νόσων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

ε') Ἡ ἐκλαΐκευσις τῶν φυτοπαθολογικῶν γνώσεων, διὰ διαλέξεων, δημοσιευμάτων καὶ συλλογῶν, καὶ

ς') Ἡ προμήθεια παρασκευὴ καὶ διάθεσις ἐντομοκτόνων ζωοκτόνων καὶ μυκητοκτόνων οὐσιῶν καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρον 17.

Τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς φυτοπαθολογίας λειτουργεῖ παρὰ τῷ τμήματι τῆς Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τούτων δὲ προΐσταται ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας, ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου β' τάξεως.

Διορίζεται δὲ τοιοῦτος α') ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς τῆς Ἑσπερίας, καὶ διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, φέρων δὲ ἀποδείξεις ἰδιαιτέρας ἐνιαυσίου τοὐλάχιστον ἐξασκήσεως ἐν εἰδικοῖς δημοσίοις φυτοπαθολογικοῖς ἐργαστηρίοις.

β') Ἐπίσης ὁ ἔχων δίπλωμα ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς τῆς Ἑσπερίας καὶ τριετῆ ἐξάσκησιν ἐν εἰδικοῖς δημοσίοις φυτοπαθολικοῖς ἐργαστηρίοις τῆς ἀλλοδαπῆς.

γ') Ὁ διατελέσας διευθυντὴς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 Φυτοπαθολογικοῦ ἐργαστηρίου καὶ οἱ διατελέσαντες ἐπὶ πενταετίαν γραμματεῖς τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς Φυτοπαθολογίας ἢ ἐπιμεληταὶ τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 18

Παρὰ τῇ ἐπιθεωρήσει τῆς Φυτοπαθολογίας διορίζεται γραμματεὺς ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ὁ κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς τῆς Ἑσπερίας ἢ διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ τὰ ἐξεταστέα θέματα, ὁ καταρτισμὸς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ καταβλητέα ἐξέταστρα καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 19.

Πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων μελετῶν καὶ πειραματικῶν ἐρευνῶν, ἱδρύεται ἐνταῦθα Φυτοπαθολογικὸν ἐργαστήριον μετὰ μικροῦ πειραματικοῦ ἀγροῦ, ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις.

Ἄρθρον 20.

Τὸ Φυτοπαθολογικὸν Ἐργαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, τοῦ Ἐντομολογικοῦ καὶ κυρίως Φυτοπαθολογικοῦ ἢ κρυπτογαμικοῦ, παρ' ἑκάστῳ τῶν ὁποίων διορίζεται εἷς ἐπιμελητὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως.

Ἄρορον 21.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ ἐργαστηρίου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' τάξεως, ἐκ τῶν ὡς ἄνω δύο ἐπιμελητῶν, ἑνὸς ἐργοδηγοῦ, ἔχοντος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς διαρρυθμίσεως τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας προσόντα καὶ μισθοδοσίαν ἐργοδηγοῦ, καὶ ἑνὸς ὑπηρέτου.

Ἡ δικαιοδοσία καὶ καθήκοντα ἑκάστου τούτων ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Διευθυντὴς τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Ἐργαστηρίου διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ φυσιογραφικῶν ἄλλου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἀσκηθεὶς ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον εἰς ἀνώτερα δημόσια Φυτοπαθολογικὰ ἱδρύματα καὶ παρασχὼν δείγματα τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ πρὸς διεξαγωγὴν Φυτοπαθολογικῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰδικῶν ἀξίων λόγου ἐργασιῶν.

Διορίζεται ἐπιμελητὴς ἑκατέρου τῶν τμημάτων ὁ διπλωματοῦχος Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς ἢ διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ τῶν Φυσικοϊστορικῶν ἄλλου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ὁ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ τὰ ἐξεταστέα θέματα, ὁ καταρτισμὸς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ καταβλητέα ἐξέταστρα καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι, καθορισθήσονται διὰ Β.Διαταγμάτων εἰδικῶν δι' ἑκάτερον τῶν ἐπιμελητῶν. Τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπαλλάσσονται οἱ ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα καὶ διατελέσαντες ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον ἐπιμεληταὶ εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τοιοῦτοι δὲ δύνανται νὰ εἶναι καὶ ἀλλοδαποί.

Ὁ ὑπηρέτης διορίζεται ἐπὶ μισθῷ 70 δραχ. προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἐπιτρέπεται, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, ἡ δι' ὑπουργικῆς ἐγκρίσεως πρόσληψις ἐκτάκτων ἐργατῶν ἐν τῷ Φυτοπαθολογικῷ ἐργαστηρίῳ δι' ἐπειγούσας ἀνάγκας, ἐπὶ μισθῷ καὶ διὰ χρόνον ὁριζομένοις ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Ἐργαστηρίου, προάγονται μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α' τάξεως. Εἰς τὸν χρόνον τοῦτον συνυπολογίζεται καὶ ὁ χρόνος τυχὸν προτέρας αὐτῶν ὑπηρεσίας ὡς Νομογεωπόνου, Διευθυντοῦ, ὑποδιευθυντοῦ ἢ καθηγητοῦ Γεωργικῆς Σχολῆς ἢ Διευθυντοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ μισθὸς τῶν ἐπιμελητῶν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ ἐργαστηρίου αὐξάνεται μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς δραχ. 300 μηνιαίως.

Ἄρθρον 23.

Πρὸς παρασκευὴν καὶ διάθεσιν ἀναγκαιούντων ὑλικῶν, συνθέσεων χημικῶν καὶ ἐργαλείων τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας δύναται, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, διὰ Β. Δ., νὰ συστηθῇ Κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ, ὡς καὶ παραρτήματα ταύτης, προσωρινὰ ἢ μόνιμα, εἰς ἄλλα κέντρα τῆς χώρας.

Ἡ Κεντρικὴ Ἀποθήκη διευθύνεται ὑπὸ ἀποθηκαρίου, ὑπαγομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γεωπονικοῦ Χημείου Ἀθηνῶν διοριζομένου διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἔχοντος τὰ προσόντα, μισθὸν καὶ βαθμὸν τῶν ἐπιμελητῶν τοῦ Γεωπονικοῦ Χημείου, τὰ δὲ Παραρτήματα ταύτης διευθύνονται ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Γεωπονικῶν Χημείων, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, ὑπὸ τῶν οἰκείων Νομογεωπόνων. Τὰ τηρητέα ἐν αὐταῖς βιβλία, τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου ταύτης ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἡ ἐκμίσθωσις κτιρίων πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν γίνεται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἐκμισθώσεως κτημάτων πρὸς χρῆσιν τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπιτρέπεται, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεωπονικοῦ Χημείου Ἀθηνῶν ἢ τῶν Διευθυντῶν τῶν Παραρτημάτων καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, ἡ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως πρόσληψις ἐκτάκτων ἐργατῶν πρὸς ἐκτέλεσιν των ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἐργασιῶν, ἐπὶ μισθῷ καὶ χρόνῳ, ὁριζομένοις ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'

Τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ συνεταιρισμοί.

Ἄρθρον 24.

Πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας, συνιστῶνται πανταχοῦ τοῦ Κράτους, ὅπου ἀνάγκη ἤθελε παραστῇ, τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀμύνης κατὰ τῶν νόσων τῶν φυτῶν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 66—69 τοῦ περὶ φυλλοξήρας νόμου ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 25.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συνιστῶνται τοπικοὶ συνεταιρισμοὶ ἀμύνης κατὰ τῶν νόσων τῶν φυτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ φυλλοξηρικῶν Συνεταιρισμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Γενικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 26.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ΓϡΠ' τῆς 7 Ἰανουαρίου 1912, περὶ προλήψεως καὶ καταπολεμήσεως ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ νόσων τῶν δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν.

Ἄρθρον 27.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἑκατέραν τῶν θέσεων τῶν ἐπιμελητῶν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Ἐργαστηρίου νὰ μετακαλῇ, ἐν ἐλλείψει ἡμεδαπῶν, ἀλλοδαποὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ἐπὶ χρόνῳ καὶ ἀντιμισθίᾳ ὁριζομένοις δι' ἰδιαιτέρας μετ' αὐτῶν συμφωνίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(2)

Περὶ προαγωγῆς τῆς γεωργίας διὰ διαδόσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων.

Νόμος 218

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ προαγωγῆς τῆς γεωργίας τῆς χώρας καὶ ταχείας αὐξήσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς διὰ τῆς διαδόσεως τῆς χρήσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων, ἀναγράφεται ἐτησίως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πίστωσις κατ' ἐλάχιστον ὅρον 50000 καὶ κατὰ μέγιστον 150000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς προμήθειαν καὶ μεταφορὰν χημικῶν λιπασμάτων καὶ καλλιέργειαν ἐν ἰδιωτικοῖς κτήμασι παραπλεύρως ἀγρῶν μὴ λιπαινομένων, ἀγρῶν ἀποδεικτικῶν (Champs de démonstation) λιπαινομένων διὰ δεδοκιμασμένων ἤδη ὑπὸ τῆς πείρας χημικῶν λιπασμάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καταδεικνυομένης ἐμφανῶς εἰς τοὺς γεωργοὺς διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διὰ τοιούτων λιπασμάτων ἐπιτυγχανομένης αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἐπιτευχθῇ ἡ ταχεῖα διάδοσις τῆς χρήσεως τῶν λιπασμάτων τούτων ἐν τῇ γεωργίᾳ.

Πᾶσα ἄλλη διάθεσις τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 πιστώσεως διάφορος τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 σαφῶς διαγραφομένου προορισμοῦ αὐτῆς ἀπαγορεύεται τελείως. Ἀποκλείεται συνεπῶς καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς πρωτοτύπους μελέτας χημικῶν λιπασμάτων ἢ πρὸς ἐγκατάστασιν ἐπιστημονικῶν πειραματικῶν ἀγρῶν ἐρεύνης πρὸς εὕρεσιν τῶν καταλλήλων δι' ἑκάστην χώραν χημικῶν λιπασμάτων, τῶν ἐργασιῶν τούτων περιλαμβανομένων ἐν τῷ κύκλῳ τῶν γεωργικῶν σχολῶν, σταθμῶν, καὶ ἄλλων γεωργικῶν ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ προμήθεια τῶν χημικῶν λιπασμάτων γίνεται δι' ἐνεφραγίστων προσφορῶν, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατόπιν διακηρύξεως αὐτοῦ ἐν αἷς ὁρίζονται οἱ τύποι καὶ ἡ περιεκτικότης τῶν χημικῶν λιπασμάτων, ὁ τόπος τῆς παραδόσεως καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῶν, τὰ παραδοτέα κατ' ἔτος ποσά, ὁ χρόνος τῆς παραδόσεως, καὶ πᾶς ἄλλος ὅρος κρινόμενος σκόπιμος. Ἡ διακήρυξις δημοσιεύεται διά τε τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων ἐγχωρίων καὶ ἀλλοδαπῶν ἡμερησίων φύλλων. Ἡ ἀνάληψις τῆς προμηθείας γίνεται διὰ τὸ ἐπὶ μίαν διετίαν ἀναγκαιοῦν ποσόν, ὁριζομένου τοῦ ἐτησίως παραδοτέου ποσοῦ. Πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου γίνεται μετὰ βεβαιώσεως περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως· ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάθεσις τῶν χημικῶν λιπασμάτων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ τοὺς καλλιεργητὰς τῶν γαιῶν, εἰς ἃς θέλουσι ἐγκατασταθῇ οἱ ἀποδεικτικοὶ ἀγροί, ἢ εἰς γεωργικοὺς συλλόγους ἢ συνεταιρισμοὺς γίνεται δωρεάν, ἢ ἐπὶ τιμῇ ἠλαττωμένῃ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ καλλιέργεια καὶ συγκομιδὴ γίνονται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν δι' ἰδίων των δαπανῶν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἐντελλομένων τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀγρῶν προσώπων, περὶ ὧν θέλει ὁρίσει Β. διάταγμα.

Τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν τούτων ἀνήκουσιν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἂν μὴ ὑπάρχῃ κίνδυνος βλάβης, ὑποχρεοῦνται ἂν διαταχθῶσιν, νὰ μὴ προβῶσιν εἰς τὴν συγκομιδὴν καὶ μεταφορὰν αὐτῶν πρὸ τῆς συγκριτικῆς ἐξελέγξεως τῶν παραχθέντων προϊόντων ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀγρῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην διάθεσις ποσοῦ χημικῶν λιπασμάτων, ἀνωτέρου τοῦ ὅρου ὅστις προσδιορίζεται κατ' ἔτος διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἀποδεικτικὸς ἀγρὸς πρέπει νὰ κεῖται εἰς καταφανῆ κατὰ τὸ δυνατὸν θέσιν. Ἡ ἔκτασίς του δι' ἕκαστον εἶδος προϊόντος ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τέσσαρα στρέμματα, ὧν τὸ μὲν ἥμισυ λιπαίνεται διὰ χημικῶν λιπασμάτων, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ καλλιεργούμενον καθ' ὅμοιον τρόπον, ἀλλ' ἄνευ λιπάσματος, χρησιμεύει πρὸς σύγκρισιν. Δύναται τὰ ἑπόμενα ἔτη νὰ ἐπαναληρθῇ ἡ λίπανσις.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς σκοπιμωτέραν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾷ ἐπιτροπὴν ἐξ ἑπτὰ μέχρις ἑνδεκα μελῶν ἀποτελουμένην ἐκ τινων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου ὑπαλλήλων καὶ ἐξ ἄλλων ἰδιωτῶν ἐπιστημόνων καὶ κτηματιῶν.

Ἡ γνωμοδοτικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ διορίζεται δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς. Ἡ ὑπηρεσία αὐτῆς εἶνε ἄμισθος καὶ τὸ ἔργον της γνωμοδοτικόν.

Συγκαλουμένη δὲ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ἐν κωλύματι τούτου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου ἐκ τῶν μελῶν, γνωμοδοτεῖ διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐπιβλέψεως τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς, διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν χημικῶν λιπασμάτων, τὸν τρόπον τῆς διανομῆς αὐτῶν καὶ διὰ πᾶν ἄλλο θέμα συσχετικὸν πρὸς τὸν νόμον τοῦτον.

Συνερχομένη δ' ἐτησίως λαμβάνει γνῶσιν τῶν γενομένων ἐργασιῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους καὶ τῶν ἐπενεκτέων βελτιώσεων.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀποδεικτικῶν ἀγρῶν, ἐπίβλεψιν αὐτῶν καὶ ἔλεγχον τῶν ἀποτελεσμάτων, συνιστῶνται εἰς ὅσα χωρία ἤθελε γίνει ἐγκατάστασις ἀποδεικτικοῦ ἀγροῦ, ἢ ἤθελε ζητηθῇ τοιαύτη, τοπικαὶ ἐπιτροπαί, ὧν τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τῶν νομαρχῶν προτάσει τῶν νομογεωπόνων.

Εἰς ἃ χωρία λειτουργοῦσι γεωργικοὶ σύλλογοι ἢ συνεταιρισμοί, τὸ ἔργον τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελοῦσι τὰ διοικητικὰ αὐτῶν συμβούλια.

Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου γίνεται ὑπὸ τῶν νομογεωπόνων, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἐποπτεία αὐτῶν. Οἱ νομογεωπόνοι συγκεντροῦντες τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων ἐργασιῶν ὑποβάλλουσιν ἐτησίως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὅλης διὰ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένης ἐργασίας πρὸς διάδοσιν τῶν χημικῶν λιπασμάτων δύναται ν' ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ εἰς ἰδιώτην ἀναλαμβάνοντα ταύτην, ὑφ' οὓς ὅρους ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὁ Ὑπουργός. Πρὸ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ

ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπῆς περί τε τῶν ὅρων τῆς τοιαύτης ἀναθέσεως καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀναλαμβάνοντος. Ἡ διεξαγωγὴ γίνεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον, τὴν ἐποπτείαν καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 9.

Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι 10 ἡμερῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 300 δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας πᾶς ὅστις ἐν γνώσει ἤθελεν ἐπιχειρήσῃ οἱανδήποτε πρᾶξιν, τείνουσαν εἰς τὸ νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἢ νὰ ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ διαδόσεως τῶν λιπασμάτων.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐπιτροπῆς, κανονισθήσονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(3)

Περὶ ἀναβολῆς τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίμων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1914.

Νόμος 230

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀναβάλλεται ἡ κλήρωσις τῶν στρατευσίμων τῆς ἀπογραφῆς 1914 εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων δόσεων τοῦ ἀντισηκώματος, τῶν κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912-1913 κληθέντων ἀπαλλαγέντων, ὁρισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐκ τοῦ ἀντισηκώματος τῶν ἀπαλλαγέντων κληρωτῶν τῶν ἀπογραφῶν 1911, 1912 καὶ τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1892 καὶ 1893 γεννηθέντων τῆς ἀπογραφῆς 1913, θέλει ἐκπεσθῇ χρηματικὸν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν των, εἰς ἣν δέον νὰ μὴ συνυπολογισθῇ τρίμηνον χρονικὸν διάστημα, ὅπερ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀπαλλαγέντες οὗτοι νὰ ὑπηρετήσωσι πρὸς ἐκγύμνασιν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ΔΙ', τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1912.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(4)

Περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων καὶ τῶν δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων.

Νόμος 237

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων.

Ἄρθρον 1.

Ἕνεκα πταίσματος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τοῦ πταίστου ὑπὸ παντὸς προσδραμόντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, πρὸς βεβαίωσιν μόνον τῆς ταυτότητος τοῦ αὐτουργοῦ ἢ ἄμεσον αὐτοῦ εἰς δίκην εἰσαγωγήν, ὁσάκις αὕτη εἶναι ἐφικτή.

Ἄρθρον 2.

Συντρεχούσης τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιπτώσεων, ὁ συλληφθεὶς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, ἢ 1) προσάγεται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἐγγύτερον ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἔνθα ἐξετάζεται πάραυτα συνταχθείσης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ ἰδίου συλλαβόντος ἢ παντὸς ἄλλου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ εὐθὺς μετὰ τοῦτο ἀφίεται ἐλεύθερος (ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἕτερος νόμιμος λόγος πρὸς κράτησιν αὐτοῦ), ἢ 2) ὁδηγεῖται ἀμέσως πρὸς τὸν δημόσιον κατήγορον, ἐὰν ὑπάρχῃ πταισματοδικεῖον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ταυτοχρόνως συνεδριάζον ἢ δυνάμενον νὰ συγκροτηθῇ πάραυτα εἰς συνεδρίασιν καὶ προσκομίζωνται ἐν ταυτῷ καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις, ὅτε εἰσάγεται παραχρῆμα εἰς δίκην κατὰ τὰς ἑφεξῆς διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων τὸ Πταισματοδικεῖον δύναται νὰ συνεδριάζῃ καθ' οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ ἀκροκτηρίῳ αὐτοῦ ἢ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁριζομένῳ διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἐν πόλεσι δὲ ὑφίστανται διωρισμένοι πλείονες πταισματοδικεῖα δύνανται νὰ ὁρισθῇ ὅπως τὸ Πταισματοδικεῖον συνεδριάζῃ μονίμως ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἢ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ὡρισμένας ὥρας τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀμέσου εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθέντος πταίστου, ὁ συλλαβὼν αὐτὸν ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δύναται νὰ καλέσῃ συνάμα προφορικῶς τοὺς παρόντας μάρτυρας, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ μεταβῶσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δικαστικὸν ἢ ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἐφαρμοζομένων ἐν μὴ προ-

προσελεύσει αὐτῶν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ κλήσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 334 καὶ 335 Ποινικῆς Δικονομίας.

Ὁ δημόσιος κατήγορος διατυποῖ τὴν κατηγορίαν ἐγγράφως ἢ καὶ προφορικῶς ἀνακοινουμένην τῷ κατηγορουμένῳ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν τὸ πταῖσμα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πταισματοδίκου δὲν ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ αἱ προσκομιζόμεναι ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, παραπέμπει οὗτος τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν συνήθη πταισματικὴν διαδικασίαν καὶ ἀφίησιν ἐλεύθερον τὸν συλληφθέντα (ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἕτερός τις νόμιμος λόγος πρὸς κράτησιν αὐτοῦ). Κατὰ τὰ λοιπὰ τηροῦνται οἱ κανόνες τῆς ἐνώπιον τῶν Πταισματοδικείων διαδικασίας.

Ἄρθρον 6.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν λαμβανομένων ἐπ' αὐτοφώρῳ διὰ παραβάσεις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 666 §§ 1, 2, 3 Ποιν. Νόμου, μετὰ βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1, ἐὰν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ παραχρῆμα ἐκδίκασις, δύναται ὁ δημόσιος κατήγορος ἢ ὁ ἀστυνόμος νὰ διατάξῃ τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος μέχρι τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε τοιαύτη κράτησις ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὰς 24 ὥρας. Αἱ κατὰ τῶν ὑπαιτίων διὰ τὰς ῥηθείσας παραβάσεις ἐκδιδόμεναι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται παραχρῆμα, ἡ δὲ κατ' αὐτῶν ἔφεσις, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν, εἰσάγεται εἰς τὴν ἀμέσως πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα κατὰ παράβασιν τῶν ἄνω διατάξεων σύλληψις ἢ κράτησις κατηγορουμένου ἐπὶ πταίσματι ἐπάγεται τὴν τιμωρίαν τοῦ παραβάτου διὰ τῶν ποινῶν τῆς παρανόμου κατακρατήσεως καὶ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ πρὸς ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης τῷ παθόντι καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὁριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχ. τριῶν δι' ἑκάστην ὥραν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρ. 140 τῆς Ποιν. Δικον. καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ ἐκδικάσεως τῶν δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων πταισμάτων.

Ἄρθρον 9.

Ὅσάκις δημοσία ἀρχὴ ἢ δημόσιος ὑπάλληλος ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καταγγέλλει τινὰ ἐπὶ πταισματικῇ παραβάσει τιμωρουμένῃ διὰ προστίμου, ὁ ἁρμόδιος πταισματοδίκης δύναται, κατὰ πρότασιν τοῦ δημοσίου κατηγόρου, καὶ ἄνευ προσκλήσεως τοῦ μηνυομένου, νὰ ἐπιβάλῃ πρόστιμον ἔλαττον τῶν δραχμ. δέκα

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀπόφασις δυναμένη νὰ γραφῇ καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀποδεικνυούσης τὴν πταισματικὴν παράβασιν ἐκθέσεως δέον πλὴν τοῦ συνήθους περιεχομένου πταισματικῆς ἀποφάσεως νὰ διαλαμβάνῃ καὶ ῥητὴν μνείαν, ὅτι ἐπιτρέπεται τῷ καταδικασθέντι νὰ ἀνακόψῃ τὴν ὑπόρασιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, δι' ἐκθέσεως συνταχθησομένης παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου, δηλῶν συγχρόνως καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ. ὅτι δὲ ἂν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν γείνῃ ἀνακοπή, ἡ ἀπόφασις θέλει ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρον 11.

Γενομένης ἀνακοπῆς ἐμπροθέσμως, ὡς ἄνω, ἐφαρμόζεται τότε ἡ συνήθης διαδικασία, εἰσαγομένης τῆς ἀνακοπῆς πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ἀνακόπτων ὀφείλει νὰ προταγάγῃ τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτοῦ μέσα. Ὁ ἀνακόπτων, ἐνταῦθα δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προκαταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ διαδικασίας, ἡττώμενος ὅμως ὑπόκειται εἰς τὰ ἔξοδα ἀμφοτέρων τῶν συζητήσεων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαρτίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(5)

Περὶ ὁριστικῆς κατατάξεως εἰς τὸ στράτευμα ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν μαθητῶν στρατ. σχολείων.

Νόμος 239

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατάταξις ἐν τῷ στρατεύματι τῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν μαθητῶν τῶν Στρατιωτικῶν Σχολείων τῶν Εὐελπίδων καὶ τῶν Ὑπαξιωματικῶν μὲ τὸν βαθμὸν ὃν ἤδη φέρουσιν ἄνευ τῆς περαιτέρω ἐξακολουθήσεως τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω Σχολείοις.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν οἱ μὲν τοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων καταταχθήτονται ὁριστικῶς εἰς ἃ ὅπλα δηλώσωσιν, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπουσι τοῦτο, οἱ δὲ τοῦ Σχολείου τῶν Ὑπαξιωματικῶν καταταχθήσονται ὁριστικῶς εἰς τὰ ὅπλα ἢ σώματα δι' ἃ κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸ Σχολεῖον προωρίσθησαν.

Ἄρθρον 3.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει εἰδικὰ μαθήματα ἐν τοῖς Σχο-

λείοις Ἐφαρμογῆς τοῦ ὁπλου ἢ σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἤδη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων ἐκπαιδευόμενοι μαθηταὶ θέλουσι διδαχθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος συνοπτικὰ μαθήματα τῆς 3ης καὶ 4ης τάξεως τοῦ Σχολείου, μεθ' ὃ θέλουσι ὑποστῇ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις πρὸς ὁριστικὴν αὐτῶν ἐν τῷ στρατεύματι κατάταξιν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ *Β.*

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἀριθ. 12498. (6)

Περὶ ἀναθέσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας δήμων τινῶν εἰς τοὺς οἰκείους ἐπαρχιακοὺς ταμίας.

ΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 116 τοῦ ΑΝΖ' νόμου τῆς 10 Φεβρουαρίου 1912 «περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων», ἀνατίθεμεν εἰς τοὺς οἰκείους ἐπαρχιακοὺς ταμίας τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τῶν κάτωθι δήμων, ὧν τὰ ἐτησίως πραγματοποιούμενα ἔσοδα δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 500,000 δραχμῶν, ἤτοι τῶν δήμων: 1) Λαυρεωτικῆς, 2) Λαμιέων, 3) Μεσολογγίου, 4) Λετρίνων, 5) Ναυπλιέων, 6) Τριπόλεως, 7) Καλαμῶν, 8) Σπαρτιατῶν, 9) Χαλκιδέων, 10) Ἑρμουπόλεως, 11) Κερκυραίων, 12) Ἀργοστολίου, 13) Ζακύνθου, 14) Ἄρτης, 15) Λαρίσης, 16) Τρικκάλων, καὶ 17) Καρδίτσης, ἀπολυομένων τῶν νῦν ὑπηρετούντων ἐν τοῖς δήμοις τούτοις εἰδικῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1914.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.